Ч. 317 (13.516). Львів, четвер 30. листопада 1933. Poodłowa oprate eapiacono ryczałtem. Рік LIV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло" Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед полуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чертьрічне 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Більшовицький гнів.

Львів, 28. XI. 1933.

Російські червоні диктатори за Україні попали у великий гнів. Головачі комуністичної російської партії на Україні кидають громами на українську „націоналістичну контрреволюцію". На пленарному засіданні центрального комітету КП(б)У дня 22-го листопада в Харкові комуністи розпинали (лише теоретично) не тільки стоголову націоналістичну українську гидру в межах Совітської України, але й розправлялися кріваво (в промовах і резолюціях) з усіми „ворогами українського народу", які живуть і працюють поза межами СССР.

Головним прокуратором усього національного українського табору на цілому земному глобі був на тому засіданні ґенеральний секретар КП(б)У, поляк, земляк Дзержинського і Менжинського, п Косьор Станислав. Він, поляк по національности став на тому з'їзді „педаґоґом" української нації, він був там авторитетним інтерпретатором ленінської національної політики, він, цей конаціонал здемаскованого недавно „комуніста" Сохацького, опльовував також свого недавного партійного товариша та одного з прабатьків більшовизму українця по національности М. Скрипника і Шумського і Хвильового і інших. Він накінець запропонував на тому засіданні цілу низку протиукраїнських, погромницьких резолюцій. Самозрозуміло, що ці резолюції в цілости приняли компаньони поляка Косьора, москаля Постишева і малороса Затонського в цілости.

Вчора, у понеділок вечором передавали більшовики ці славетні резолюції по радіо. А нині про їх сензаційний зміст пише вже польська преса на основі телеґрафічних звідомлень з Москви! Повного тексту цих резолюцій ми ще не маємо, але з того, що мали нагоду чути в радіо і про що дає інформаційні замітки польська преса, бачимо, що ці резолюції виповідають війну всьому національному українському рухові в цілому світі. З уваги на свою будову та розтяглість ці резолюції треба вважати протиукраїнським комуністичним маніфестом, а з уваги на зміст, краще їх назвати в цілости політичним комуністичним памфлетом на цілий український національний рух від найдавніших часів по нинішні дні. У тих довгоглядних резолюціях поіменно названі, наприклад, усі українські національні діячі поза межами СССР, які працюють на протикомуністичному фронті, а також і такі, які останніми часами розвели чисто гуманітарну акцію в користь неволеного і голодженого українського народу в Совітській Україні. Крім того в резолюціях названі всі відтінки української національно-політичної думки в Европі та в Америці і накінець у них проголошені „ворогами українського народу" всі без виїмку найвидатніші представники усіх українських національно-політичних концепцій. Отже фіґурують там на одній чорній дошці „зрадників українського народу" побіч ундистів, українські соціялісти революціонери, побіч обновістів (новозорянців) українські радикали, побіч унрівців українські соціял-демократи, побіч б. гетьм. Скоропадського станиславівський владика Хомишин, побіч полк. Е. Коновальця галицький митрополит Шептицький, а далі побіч усіх тих ще й представники „контрреволюційних гнізд у народніх комісаріятах УСРР: освіти, справедливости, земельних справ" і накінець представники „націоналістичної української контрреволюції" в лавах комуністичної партії більшовиків України (КП(б)У).

Кінчеться ті своєрідні резолюції закликом „до чуйности на теоретичнім і літературнім фронті, зокрема в ділянці історичних, фільософічних, політичних і господарських прав", де учені та письменники „управляють буржуазну, контрреволюційну пропаґанду". Далі резолюції доручають „відновлення (невже так? — *Ред.*) зв'язків між українською літературою та мистецтвом і братньою літературою та мистецтвом інших народів Совітського Союзу". І накінець заповідають переводження в життя цілком нових протилежних до теперішніх, теж національної політики.

Таким чином теперішні експоненти Москви на Україні, наділені необмеженими повновластями в особах поляка Косьора і москаля Постишева, намагаються ліквідувати спільними направду братніми зусиллями цілий український національний елемент над Дніпром. Але тим вони не вдоволяються, бо „дружніми зусиллями" ці два більшовицькі потентати виповідають війну всьому українству, зокрема всьому некомуністичному українському політичному світові. Ці чужі українському життю інтруси намагаються допасовувати до своїх вимог все українське національне життя та насилувати українського духа, перетворювати цілий наш національний орґанізм у своє інтернаціоналістичне знаряддя. Одначе ми віримо, що цим новим опричникам Москви такий експримент на живому тілі нашого народу ніколи не вдасться. Бо ніякому катові ніколи не вдалося скувати душі живої. Не вдасться це і теперішнім комуністичним „близнюкам" у Харкові.

А ці резолюції, якими ми напевно займемося ще окремо, коли отримаємо повний їх текст, будуть по всі часи актом ганьби для комуністичного режіму та більшовицької рецепти на розв'язування національного питання. Царський режім, що процвитав колись у Росії коштом неволених і гноблених завалився остаточно наслідком цього гнету з величезним гуком і руїною. Нема сумніву, що й теперішній червоний імперіялізм разом з його нечуваним гнетом найде теж свій трімкий та кріваний епільог.

В. М.

МИ
признаємо лише
з найдешевших
... найліпші
звійки (ґільзи)
HERBEWO
szt. 150
35
GROSZY

Вибори до міських рад розписані!

Чи маєте вже

Новий Самоуправний Закон

Якщо ні, негайно замовте його в Адміністрації „Діла", Львів, Ринок 10.

Ціна тільки 40 сот. Почтова пересилка 15 сот.

Студентські плащі, мундури

військ. присп. і пластові КАЗКОВО ДЕШЕВО лише у збірні

„ЦЕНТРУМ", У ЛЬВОВІ, ВУЛ. СКАРБКІВСЬКА 4
Телефон 72-84, напроти кіна Атлянтік.

Ціна тільки 40 сот. Почтова пересилка 15 сот.

Шкільний плебісцит.

Як наладнати і перевести шкільний плебісцит за українською мовою навчання на підставі закону з 31. липня 1924. Д. З. Р. П. ч. 79. поз. 766.

I. ДЕ ПЕРЕВОДИТИ ШКІЛЬНИЙ ПЛЕБІСЦИТ?

1) Шкільні плебісцити за українською мовою навчання можна і треба переводити на просторі воєвідств: львівського, тернопільського, станиславівського, волинського й поліського.

2) Не можна переводити шкільних плебісцитів в українських громадах на Холмщині та в тих областях Лемківщини, що належать до краківського воєвідства.

3) Треба переводити шкільний плебісцит у всіх українських громадах (містах, місточках і селах), де останнє правосильне рішення про мову навчання в даній школі має дату з часу до серпня 1927 р., або вчасніші (з 1926, 1925 і т. д.). Шкільний плебісцит за українською мовою навчання треба доконче перевести не тільки по всіх українських громадах, де є польська, або утраквістична школа, але також там, де залишилась ще українська школа.

Бо в тих громадах, які не вносили декляраций за українською мовою навчання, потім перемінювала Кураторія Львівської Шкільної Округи українські чи утраквістичні школи на польські — мовляв — у тих громадах внесли батьки деклярації з домаганням державної (польської) мови навчання за більш як 20 дітей. Урядова тайна не давала змоги батькам перевірити, чи так воно дійсно було.

Одначе якщо **всі батьки** підписують і внесуть важні деклярації за своїх дітей у шкільному віці, або бодай за таку скількість дітей що поза ними в громаді не лишиться 20 у шкільному віці, то в такому випадку на підставі закону безумовно має бути в дотичній школі українська мова навчання. Тоді теж можна буде документами доказати, що ніхто не міг у селі внести якісь деклярації за державною (польською) мовою навчання

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ ФУНДАТОРИ Т-ВА ПРИХИЛЬНИКІВ ОСВІТИ!

II. ПОВІТОВІ І МІСЦЕВІ ПЛЕБІСЦИТОВІ КОМІТЕТИ.

1) Рухливіші повіти вже потворили Повітові і Місцеві Плебісцитові Комітети, замовляють шкільні деклярації за українською мовою навчання. На жаль — є ще дуже багато українських громад, що досі не наладнали в себе шкільного плебісциту та відкладають цю акцію на останній час.

2) До світської і духовної української інтелігенції та свідомих селян, міщан і робітників тих повітів і громад звертаємося отсим із закликом — негайно потворити рухливі **Повітові й Місцеві Плебісцитові Комітети** з представників українських батьків або їхніх заступників (матерей або опікунів) очевидно зберігаючи приписи про збори і так розпочати вже плебісцитову акцію.

3) Завданням Плебісцитових Комітетів, як також усіх свідомих українців, є подбати, щоби український загал використав плебісцит за українською школою до останніх можливостей. **У тій законній боротьбі за українську школу не сміє забракнути ніодної української громади.** Не можна поминути ніодного українського батька, матері чи опікуна.

III. ОСВІДОМЛЕННЯ БАТЬКІВ. ШКІЛЬНІ НАРАДИ Й ВІЧА.

1) Обовязком світської і духовної інтелігенції та свідомого селянина й робітника є **освідомляти своїх батьків**, сестер і знайомих про ріжницю між неукраїнською чи утраквістичною і українською національною школою та заохочувати, щоби підписували деклярації за українською мовою навчання.

2) **Підготовляти і переводити шкільні наради й віча** зі збереженням **приписів про збори з 11. березня 1932.** (Д. З. Р. П. ч. 48. поз. 450). Потрібні матеріяли для референтів достанете — на бажання — Правна Оборона при Головній Управі Р. III у Львові, вул. Словацького ч. 14.

IV. ЯК ДОМАГАТИСЯ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ?

1) Право домагатися введення української мови навчання має:

а) батько дитини,

б) мама (наскільки батько не живе, або не виконує батьківської влади),

в) правний опікун дитини, якщо обоє родичі не живуть або не виконують своєї влади.

2) По закону домагатися української мови навчання в існуючій школі або в школі, яка має повстати, можна тільки шкільними деклараціями за дітей, які на 1. вересня 1934 р. будуть у шкільному віці (7—14 літ життя) без огляду на те, чи дитина ходила до школи, була звільнена від науки або самовільно залишила науку, чи взагалі ще не ходила до школи.

3) Закон з 31. липня 1924 р. постановляє, що українську мову навчання в існуючій або майбутній школі треба ввести тоді:

а) коли в громаді є щонайменше 25 проц. українського населення,

б) коли батьки української народности, чи їхні заступники внесуть важні декларації щонайменше за 40 дітей у шкільному віці (від 7 до 14 літ життя), без огляду на те (чи ті діти ходять до школи чи ні) з домаганням ввести українську мову навчання.

ЗАВВАГА: Хоча закон вимагає вносити шкільні декларації за українську мову навчання у школі тільки за 40 дітей української народности, одначе доцільно подбати, щоби такі декларації внесли по змозі **всі українські батьки чи їхні заступники,** бо буває, що декілька декларацій уневажнять і тоді не сталоб решти до повного числа 40, а також тому, бо тоді відпаде можливість, що за решту дітей може хтось посторонній внести декларації з домаганням польської мови навчання, чого нема змоги перевірити з огляду на „урядову тайну"

Правна Оборона
при Головній Управі Рідної Школи.

(Докінчення буде.)

Що треба знати воєнним інвалідам та вдовицям про зміну інвалідського закону?

З початком листопада 1933 р. оголошено у Деннику законів зміни інвалідського закону. Вносять вони поважні вкорочення дотеперішніх прав і поборів воєнних інвалідів, вдовиць і сиріт. На основі нового зміненого закону припиняє державний скарб з днем 31. березня 1934 р. виплату ренти інвалідам понизше 25 прц. утрати працездатности. Від того часу буде обнижена на 10 прц. основна рента всіх інвалідів т. зв. займанських армій (австрійської, німецької, російської), а також рента вдовиць і сиріт по поляглих тих армій.

Новий закон передбачує припинення рент інвалідам понижче 45-процентовим, вдовам і сиротам, коли мають понад 5 до 8 гектарів землі першої до четвертої кляси.

Деяке відшкодування признає закон інвалідам 15—65 прц-овим тим чином, що накладає на різні приватні підприємства обовязок затруднювання на кожних 50 працівників одного інваліда, на кожних 100 працівників принайменше 3 інвалідів. Виповнення цього обовязку підприємств будуть жадати інспектори праці, і тому повинні українські установи завчасу приняти до праці інвалідів У. А., щоби пізніше не були примушені давати працю інвалідам, котрі дістають державну ренту.

Військові інваліди, котрі окалічіли, або окалічіють у поль. війську, повинні зголосити свої претенсії на ренту не пізніше як один рік по виступленні зі служби.

Воєнним вдовицям буде держ. скарб платити ренту тільки тоді, коли вдова має на удержанні дітей понижче 16 років, або коли бездітна вдова скінчила 50 літ життя. Молодші бездітні вдови мусітимуть до побору ренти виказатися лікарським свідоцтвом, що є нездібні до праці принайменше 66 і ⅔ прц.

Згідно з постановами нового закону не будуть скарбові палати приймати нових зголошень воєнних вдовиць і сиріт, коли старань на признання за померлого не внесли перед кінцем 1930 р.

Про заповіджене ще в березні 1932 р. виконне розпорядження до інвалідського закону, котрим частинно узглянено інвалідів Української Армії, ані не чувати. Очевидно, доки це розпорядження не появиться, постанови закону супроти інвалідів Української Армії не обовязують.

Окремим розпорядком міністра суспільної опіки є звільнені усі інваліди від громадських варт та шарварків. До видавання звільнень управнені начальники громад та старостинські уряди.

УКРАЇНСЬКЕ Т-ВО ДОПОМОГИ ІНВАЛІДАМ
у Львові, вул. Потоцького 48.

Делеґація з Холмщини у Львові.

У Львові були недавно три делеґати з села Ярославця, пов. Грубешів: 70-літній Василь Кулик (б. унiят), молодий селянин Іван Середа і син православного дяка Всеволод Йосафат Демянюк. Делеґація та просила Преосв. д-ра Бучка й Ексц. Митрополита, щоби вислали до них греко-кат. священика, який представив би людям, що унія не приносить з собою латинізації, якої українці не бажають. Делеґати оглянули при нагоді теж Національний Музей, Рідну Школу і т. д.

Чого домагається Німеччина?

ПАРИЖ, 28. XI. ПАТ. „Ле Матен" пише, що французько-німецькі переговори будуть мати незабаром конкретний предмет розмов, яким буде справа мілітарного статуту Европи. Цю назву треба приняти замісць вживаної досі загальної розбройної конвенції. На думку часопису Німеччина зажадала, щоби їй признати право до 300-тисячної армії з коротким речинцем військової служби, до 300 танків, гармат калібру 155 мм., 400 мисливських літаків і 4 групи протилетунської артилерії, з чого по одній на границі польській та чехословацькій та 2 на французькій границі.

Українці і загальні вибори в Румунії.

Ухвала Конгресу Української Національної Партії в справі виборів.

В неділю 26. ц. м. відбувся у Чернівцях Конгрес Української Національної Партії, що мав за завдання вирішити, яку участь братимуть українці у загальних виборах до румунської камери й сенату: самостійно, чи евентуально в бльоку з іншими, чужонаціональними угрупуваннями. Найновіше число (1.473) черновецького „Часу" повідомляє в цій справі таке: **Конґрес Української Національної Партії ухвалив одноголосно дати президентові партії п. д-рові Володимирові Залозецькому повновласть самому рішати, як має поставитися У. Н. П. у цих парляментарних виборах.**

Наради тревали близько пять годин. Замітна була повна однодушність усіх членів партії в усіх справах. Виступ нечленів знайшов однодушний відпір. Це доказує — кінчить „Час" — здисциплінованість членів У. Н. П.

По широкому світі.

— Союз чеських стрижіїв предложив міністерству промислу проект оподаткувати ножики до голення, що принесло би державному скарбові 5 до 9 мільйонів корон.

— Італійський уряд обмежив число жінок в державних і міських урядах на вищих становищах до 5 проц., на нижчих до 20 проц.

— Папа, бажаючи мати безпосередній звіт про ситуацію в басейні Сари, де в 1925 р. відбудеться плебісцит, вислав свого делегата в ті околиці.

ЛИСТОПАД — МІСЯЦЬ УКРАЇНСЬКИХ ІНВАЛІДІВ! Не відмовте жертви для тих, що потерпіли у боротьбі, вишліть її на адресу УКТОДІ Львів, Потоцького 48.

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА" З 30. ЛИСТОПАДА 1933.

Й. ЗАСТИРЕЦЬ.

Костогриз і кури.

Гумореска.

„Масляйсоюзові" з нагоди отворення птахомясного відділу — присвята.

Одного теплого дня на проході у парку спостеріг я одного молодого чоловіка в капелюсі, з широкими крисами як у Робінзона. Він ішов поволі перед себе і вдивлявся в землю. „Чого шукаєте?" спитав я його. „Ось тут гнізда мурашок. Я насипав їм на стежечку лушпин з диньок, які я їв і вони годуються..."

„Чудак, або хлопець з добрим серцем", подумав я і почав з ним розмову. Він саме приїхав до Львова, прогнаний з гімназії в Стрию. Прогнали його за те, що вибивши по необережности шибу в клясі, порадив собі так, коли мусів за неї заплатити, що виняв її з одної шкільної убікації і сам вставив. Я переконав львівського директора, що це не злочин у бідного хлопця і його приняли.

Клим Костогриз став учнем як багатьох інших. Тижні і місяці плили, як небіщики на цвинтар. Переходжу раз попри домик одної молодої вдовиці, яку в тій дільниці для її доброти і чесности звали „тіткою". Колись гімназисти та студенти в усіх містах мали такі тітки, які ними опікувались. Часто по літах вихованці вже на становищах, сплачували свої довги таким тіткам, присилаючи їм харчі.

Саме така знайома тітка, коли я минав її хату, зачіпила мене і почала виводити свої жалі на свого вихованця. Виявилось, що ним був саме мій Клим Костогриз.

— Дала я Костогризові і його товаришеві нічліг, ще й снідання. Костогриза просила я, щоби мені різав курки, бо я не маю серця... Коли побачу кров з курки зараз млію. За це обіцяла я йому зварити голову, де є поживний мозок. Тимчасом він за кожним разом причиняв собі по пів цаля з шийки, а вчора відрізав собі цілу шийку і коли мене не було дома, почав варити її на прімусі. Хіба піду до директора на скаргу.

Я, щоби вспокоїти тіточку, сам обіцяв їй, поговорити з її вихованцем і переконував її, що може хлопцеві, і так уже 22-літньому, пошкодити при матурі. Нарешті вжив я такого аргументу:

— Клим Костогриз — талановитий чоловік і має дуже добре серце. Він як ожениться, то буде помагати жінці в господарстві і напевне вона буде з ним щаслива...

Розмову з Костогризом про його негарну поведінку з курками відложив я собі на 20-літній зїзд матуристів.

Минуло знову кілька літ. Дрімаю по обіді в кімнатці, аж чую стук. Вбігає служниця: „Чи маю відчинити?" „Скажи, що мене нема дома". Служниця вийшла і каже: „Добродій казали, що їх нема дома!" „Ти капустяно голово! — почав за дверима ґандричитись якийсь незнайомий — сама кажеш, що є і я маю дуже важну справу!" Я встав і сам кажу крізь двері:

— Прийдіть пізніше, тепер не можу вас прийняти.

На це він: Я маю тільки два слова.

— Добре, але тільки два слова.

— Будьте кумом!

„Що за чудасія? — подумав я і відхилив двері. Передімною стояв Костогриз.

— Чи пізнаєте мене?

Ще би не пізнати!

— Що скажете доброго? — питаю.

— Мені вродилась дитина...

— Може не вам, а вашій жінці — жартую.

— Так, справді так...

— То ви оженились?

— Так, з тіткою...

— І дістали диспензу?

— Не з рідною тіткою, а тою, в якої мешкав і різав у неї кури.

— Ага, пригадую собі... Прошу сідати. Чимже пояснити собі, що ви саме мене просите за кума?

— Тому, що я вам завдячую родинне щастя. Вже по шлюбі моя Дорця призналась мені, що рішила вийти за мене заміж під вашим впливом. Коли вона раз нарікала на мене за ті кури, ви похвалили мене за добре серце і господарність. Від тоді вона вже ділилась зі мною кожною куркою і давала мені не саму голову, а таки добру половину мяса. Помагала мені в студіях, щораз уважніше ходила коло мене і я полюбив її. І саме тепер ми рішили, що повинні би вам подякувати. Трапилась якраз добра нагода... хрестини... тому прошу від себе і від жінки: „будьте кумом!"

Цього полудня я вже не спав і довго думав про те, від чого може залежати родинне щастя.

„Обережно зі словами!“

(ЧОМУ ЗАКАРПАТСЬКІ МОСКВОФІЛИ ТАКІ ОБЕРЕЖНІ ЗІ СЛОВАМИ).

На Закарпатті виходить така „істинно русская“, православна газетка, що зветься „Русская Земля“, орган сенатора І. Цуркановича та його „карпаторусской трудовой партії“. Редактором цеї газетки є той же „И. Ю. Цурканович“, москвофіл, емігрант із Буковини, що тут на Закарпатті каламутить і так мутні політичні води.

В останньому числі „Русская Земля“ (ч. 26-27 з 13. XI. 1933 р.) зробила „грізну“ пересторогу на адресу „Діла“ — „обережно зі словами!“ — так названа замітка, а далі: „У звязку з сензаційними ревеляціями ужгородського „Укр. Слова“, що обвинувачує щоп. „русскій“ часопис — „Карпаторусскій Голосъ“ — у небезкорисній службі інтересам чужої держави, львівське „Діло“ накинулося на нашу „русскую“ течію на Подк. Руси, назвавши її „запроданцями“... „Рішуче відкидаємо подібні наклепи та обвинувачення. „Русская“ течія ніколи нікому не продавалася і завжди була у своїм ґрунті щиро ідейна та незаплямлена“. — „Очевидно, прийдеться вичекати наслідків суду, що без сумніву внесе роз'яснення, бо покищо „Карп. Голосові“ нічого не довели, а „русскої“ течії взагалі ні в чому обвинувачувати не можна, бо вона йшла завжди прямою дорогою й ідейно виявляла свою діяльність за лінією строго національною, не бажаючи служити нікому чужому, а лише своєму рідному народові і своїй демократичній Республиці, до котрої П. Русь добровільно приєдналася і разом з нею живе й буде успішно розвиватися на славу славян та на страх ворогам“.

Закінчення цілком тхне тими барабанними московськими ура-патріотичними промовами, що їх говорили колись в „царскіє дні“ у військових касарнях фельдфебелі, унтер-офіцери, ефрейтори, феєрверкери, вахмістри (чисто „русскіє“ слова, правда?) й інш. „міжні чіни“ сірій вояцькій масі. Крім того такі зворотні прикрашували також патріотичні промови членів організації „Союзу русского народу“, на чолі якого стояли бесарабці Пуришкевичі та Бобринські...

Не хочемо бути голословними, тому наводимо шановному редакторові й сенаторові оцінку тої „ідейної течії“, яку він репрезентує, та пояснення, кому служив та служить сам редактор Цурканович. Оцінку ту зробив минулого року його поплечник у боротьбі проти українців та ліяч, що веде свою працю ідейно за тоюж „національною русскою лінією“, що й Цурканович та є не зайшлим на Закарпатті, але автохтоном, а саме: „Русскій Вѣстникъ“ ч. 31-32 (1932 р.), відповідаючи на „восхваленіе“ та „воскуреніе“ тиміяну перед Цуркановичем, що вмістила була „Русская Земля“ ч. 33 (1932 р.) своєму редакторові.

Аби ця полеміка між редакторами „приналежними до одної „ідейної русской течії“, була ясніша для читача та нескучна, драматизуємо її в перекладі:

„Русская Земля“: ...Наша найстарша, незалежна карпаторусская трудова партія“...

„Русскій Вѣстникъ“: ...Щож торкається трудової партії, то мусимо ствердити, що вона у нас на Подк. Руси ніякої традиції не має“...

„Русская Земля“: ...Старання ворогів знищити — лише підсилили й поповнили ряди її чесними та сміливими борцями за остаточне розкріпощення нашого народу“...

„Русскій Вѣстникъ“: ...„Історичний факт, що трудова партія народилася у нас завдяки підмозі чехів. Заклали її виключно галицькі біженці, котрим удалося під гаслом „захисту православія“ зловити декількох карпаторосів, але з того часу всі вони вже з тої партії повтікали... Ще є їх там 4—5 осіб під голосною назвою „карпаторусская трудовая партія“. (Лише один ідеаліст був у цьому гуртку, але пізніше, вже бувши послом, навіть зрікся мандату, щоби втекти від цеї компанії...).

„Русская Земля“: ...„Вожд сенатор Іларіон Юревич Цурканович урятував партію, що вже опинилася була в тяжкому положенні. Муравлиною працею та невтомно й чесно працюючи на користь нашого народу, надав своїм духом партії широкого розмаху в розумінні зросту її та значіння“...

„Русскій Вѣстникъ“: ...„Цуркан і всі його співробітники сприяють у нас пануванню чехів, з „милости“ яких вони живуть та відіграють ролю в нашій політиці. Але попробував би лише хтонебудь з них не танцювати „по свісту чеховъ“, то зараз би полетів додому, туди, звідки сюда прийшов“...

„Русская Земля“: ...„Людина зі славною і світлою минувшиною, Іларіон Юревич, почав свою боротьбу ще перед війною“...

„Русскій Вѣстникъ“: ...„Ми знаємо, що до війни Цурканович „на русских деньгах“ видавав якусь-то „русскую“ часопись. (Очевидно, що мав на увазі сказати: за гроші москалів)... Цурканович був тоді на службі графа Бобрінского, так як тепер є він на службі чехословацьких нац. демократів. Сидів він у вязниці не тому, що був „революціонером“, а тому, що як австрійський підданий був на службі русского ґрафа Бобрінского“...

„Русская Земля“: ...Його (Цурканoвича) моральна участь і поміч нашому національному відродженню й боротьбі заслуговують на окрему оцінку“.

„Русскій Вѣстникъ“: ...„Цуркан і комп. могли би лише хвалитися визволенням Галичини й Буковини“...

Ми чекали, що відповість „Русская Земля“ та її редактор „Русскому Вѣстникъ-ові“ на його закиди. Довго чекаємо. Цілий рік. А сенатор, редактор і „національний вожд“ мовчить досі, бо певно признається тої поради, яку дає „Ділові“ та став уже занадто „обережним зі словами“ у відповідях.

А щоб закарпатські москвофільські шахермахери не мали того гордо-незалежного вигляду „кобили, що віз перевернула“, то ми не пошкодуємо колись труду та спишемо із минулих річників виключно москвофільських часописів Закарпаття взаїмну характеристику тутешніх москвофільських вождів та їх партій. Тоді й побачимо зі свідоцтва самих-же москвофілів чи справді москвофільський рух на Закарпатті, як твердить „Русская Земля“, „ніколи нікому не продавався та завжди був у свому ґрунті щиро ідейним і незаплямленим“.

М. О.

ДАРОМ

З ЗНАМЕНИТІ НОЖИКИ ДО ГОЛЕННЯ „САЛЬФЕРС“ тому, хто купить 5 шт. за 1.— зол. тільки Перфумерія С. ФЕДЕРА, Львів, Сикстуська 7. і Коперника 15 а.

Почтові висилки відворотно.

Хто предложить цей вирізок отримає гарний дарунок.

Вибори в Познанщині і на Поморі.

Вислід виборів до міських рад у 84 містах познанського воєвідства дав такий вислід (без міста Познаня): проурядова (санаційна) листа 621 мандатів, ендеки 435, НПР 50, ППС 10, німці 33 і т. д.

При виборах у поморському воєвідстві санація здобула 275 мандатів, ендеки 181, НПР 55, ППС 15, німці 21 і т. д.

Виборчий вислід в обох воєвідствах ще не повний.

Німецький посол у Пілсудського.

Маршал Пілсудський прийняв у понеділок німецького посла у Варшаві ф. Мольтке в приявї міністра закордонних справ Бека. В розмові, як повідомляє ПАТ, порушено справи, які були обговорювані в часі візити польського посла в Берліні у Гітлера і знову стверджено згідність думок.

ЛЬОНДОН, 27. 11. ПАТ. Ціла преса приносить вістку з Варшави про візиту нім. посла ф. Мольтке у маршала Пілсудського, називаючи цю візиту продовженням розмови польського посла у Берліні Ліпського з Гітлером.

ПАМЯТАЙТЕ ПРО ДОЛЮ ІНВАЛІДІВ УГА!

Кріваві заворушення в Румунії.

БУКАРЕШТ, 27. 11. ПАТ. Повідомляють про ексцеси т. зв. залізної ґвардії на провінції. В місті Ескібаба члени „ґвардії“ стріляли до своїх політ. противників, ранячи бурмістра, міського секретаря і 6 селян. В Ясах 50 чл. тієї організації забарикадувалися у своїй домівці, яку покинули аж під натиском жандармерії. Державний підсекретар в міністерстві внутрішніх справ підкреслив, що уряд занепинить спокій всіми засобами, якими розпоряджає.

БУКАРЕШТ, 28. 11. ПАТ. У звязку з вчорашніми демонстраціями в Ясах міністерство внутрішніх справ оголосило комунікат, який стверджує що група студентів з організації „залізної ґвардії“, до якої прилучилися комуністичні елементи пробували викликати заворушення, атакуючи військові й поліційні відділи, до яких стріляли з револьверів, кидали камінням і яйцями. Спокій привернено, але попол. демонстранти, зміцнені новими елементами, знову викликали заворушення, вибиваючи при тім шиби в мешканні державного підсекретаря внутрішніх справ. Поліція привернула порядок. Пятьох студентів ранено. Ранення також прокуратор. Один з демонстрантів умер наслідком ран. Арештовано 115 осіб, головно студентів членів „залізної ґвардії“.

ЛІКАР ДЕНТИСТ
Ірена Рибачек-Кисілевська
б. лікар дент. Стоматологічної Клініки У. І. К. та Укр. Поради Матерей і Дітей у Львові
ординує
у Львові, вул. Потоцького ч. 48 партер
від год. 4—6. попол. Тел. ч. 32-37.
Прецизійна дентистична техніка.

День жалоби і протесту.

ЛЬВІВЩИНА.

Українці села Поршна відсвяткували 29. X. ц. р. день національної жалоби святочним богослуженням панахидою і сходинами, на яких ухвалено відповідні резолюції. Також торжественно переведено цей день в селі Сипсчола. Протестаційні сходини відбулися ще 10. IX. ц. р.

ЛІЩИНА.

В селі Лукавиці і Монастирці відправлено дня 29. ц. р. торжественну Службу Божу в намірениі українського народу і панахиду за погибших із голоду на Великій Україні. Після цього на сходинах членів чит. „Просвіти“ в Лукавиці вислухано реферату п. Остапа Пелеховича й ухвалено відповідні протестні резолюції.

НАДВІРНЯНЩИНА.

День всенародньої жалоби і протесту відбувся в Делятині в цей спосіб: Дня 29. X. в місцевій церкві в часі торжественної Служби Божої відчитано і пояснено пастирський лист гр.-кат. Епископату та заповіджено піст. Пополудні в год. 3. відслужено в церкві при построєній могилі панахиду за жертви голоду на Вел. Україні. Після панахиди ... 3. лотиі виголосив відповідну проповідь. По проповіді були ще молебні в намірениі українського народу. В год. 5. в салі парохіяльної читальні д-р Анатоль Лабій, місцевий адвокат, виголосив реферат про відносини на Вел. Україні, після чого аматорський гурток відіграв одноактівку Уласа Самчука: „Слухайте, Слухайте!. Говорить Москва!“...На закінчення поставлено живий образ і відспівано гимн-молитву: „Боже, вислухай благання...“ Ціле українське населення Делятина — інтелігенція, міщанство і селяни — своєю масовою участю в усіх цих святочних виступах дало доказ глибокого співчуття зі страдальними братами Придніпровя.

ПЕРЕМИЩИНА.

В селі Храпличах відсвятковано день 29. X. ц. р. дуже торжественно. На сходинах членів місцевих установ вислухано реферату про події на Великій Україні й ухвалено та підписано протест.

ПІДГАЄЧЧИНА.

В справі уладження дня жалоби і протесту 29. X. ц. р. Пов. Комітет Ратунку України в Підгайцях відбув три засідання. Рішено видрукувати жалібні клепсидри і відповідну відозву до населення. На це все дала зразу влада свій дозвіл, однаке після видрукування оповісток забрала цілий їх наклад. В самому місті відправлено того дня поминальне богослуження з панахидою, яку відслужили всі три тутешні священики під проводом о. пароха. Пополудні в год. 4. відбувся реферат для запрошених гостей. Після скінчення реферату поліція зібрання розвязала, однаке збори вспіли ще ухвалити відповідні протестні резолюції.

РАВЩИНА.

Дня 29. X. ц. р. в церкві громади Річиці відслужено Службу Божу в наміренні українського народу. Після цього відспівано панахиду і виголошено відповідну проповідь. Пополудні в домівці чит. „Просвіти“ виголосив реферат про теперішнє положення на Вел. Україні п. Василь Крупа. Ухвалено одноголосно відповідні протестні резолюції.

РАДЕХІВЩИНА.

В селі Нестаничах відсвятковано день 29. X. ц. р. дуже торжественно. Після Служби Божої і проповіди, яку виголосив місцевий парох о. Я. Мурович, відслужено панахиду. Настрій у селі був дуже поважний і святочний. Всі громадяни здержалися від їди, куріння і забав. Пополудні після вечірні церковні дзвони дзвонили 5 хвилин, після чого повстала в цілому селі 5-минутова мовчанка і згодом знову дзвони дзвонили 5 мінут. В год. 5. відбулися сходини, на які запрошено місцевих громадян. Про події на В. Україні реферував о. парох. Ухвалено відповідні резолюції.

В громаді Топорові по богослуженнях відбулися сходини членів місцевих установ, на яких ухвалено і підписано протест.

РУДЕЧЧИНА.

В селі Купновичах Старих відбулися дня 29. X. ц. р. протестаційні збори членів усіх місцевих установ, на яких після вислухання відповідного реферату ухвалено і підписано протест.

СТРИЙЩИНА.

Дня 29. X. ц. р. в селі Тухольці уладила місцева молодь у церкві могилу з березовим хрестом, прикрашену осінніми цвітами і вінком з жовто-блакитними лентами. На дзвіниці і на домівці чит. „Просвіти“ вивішено жалібні прапори, однаке з чит. „Просвіти“ поліція зняла прапор і сконфіскувала. В год. 10. відспівано торжественну Службу Божу і вислухано з великою увагою проповіди. Співав місцевий хор під управою п. В. Хо-

ниншння. Після цього над могилою відправлено панахиду. Пополудні відбулися сходини членів читальні, на яких дуже чисельно явилася місцева молодь. З огляду на заборону реферату обмежено сходини до відчитання відповідних статтей із часописів „Діло" і „За Україну". Сходини закінчились національними піснями.

ТЕРНОПІЛЬЩИНА.

В селах Ступки і Романівка відправлено в дні національної жалоби 29. X. ц. р. богослуження, на яких відчитано спільний пастирський лист гр.-кат. Епископату. Після богослуження відспівано панахиди.

В Микулинцях відсвятковано день 29. жовтня ц. р. як день національної жалоби і протесту. Громадяни перебули цей день у пості. В церкві підчас торжественного богослуження і панахиди співав місцевий хор чит. „Просвіти". Вечором на зборах членів чит. „Просвіти" виголосив реферат місцевий організатор п. П. Богачевський, після чого голова читальні п. Петрусик відчитав відповідні резолюції, які присутні одноголосно прийняли і підписали.

ТУРЧАНЩИНА.

Дня 29. X. ц. р. відправлено в Турці торжественне богослуження і панахиду. Співав хор місцевої чит. „Просвіти". Після Служби Божої відбулися сходини членів читальні „Просвіти" в Турці Середній, а в год. 6. вечором сходини членів читальні Турка-місто. На сходинах ухвалено відповідні резолюції.

В селах Беньові і Яблінці Нижній день національної жалоби і протесту внаслідок заборони влади обмежено тільки до церковних богослужень.

ПІДЛЯШЕ.

На заклик Ділового Комітету Ратунку України зі Львова взяти участь у національній жалобі 29. X. ц. р. уладжено на Підляші у греко-кат. парохії Шістні торжественну Службу Божу і панахиду за погибших із голоду братів на Придніпрянщині. Вісти про голод зробили на присутніх громадян глибоке враження і викликали велике співчуття.

НОВІ ПРОЄКТИ ЗАКОНІВ НА РАДІ МІНІСТРІВ.

У вівторок відбулося засідання ради міністрів під проводом премієра Єнджеєвича. Як здогадуються в найближчому часі уряд внесе до сойму около 60 проєктів ріжних законів.

—o—

СУДОВЕ СЛІДСТВО ПРОТИ ВАРШАВСЬКО-ХОЛМСЬКОГО ПРАВ. КОНСИСТОРЯ.

ВАРШАВА, 28. 11. ПАТ. 23-го листопада прокуратура окружного суду у Варшаві відіслала до слідчого судді X. реґіру внесення повести слідство проти варшавсько-холмського православного консисторя за надужиття влади (§ 286. к. к. в. 1932 р.). Надужиття це основується на тому, що православний консистор давав розводи подружжям, із яких одна особа була римо-католицького віросповідання.

—o—

КОНТРОЛЯ УРЯДУ НАД АЛЬКОГОЛЬНИМИ НАПИТКАМИ.

Вашингтон, 28. 11. ПАТ. Президент Рузвельт підписав кодекс, який вводить контролю уряду над торговлею алькогольних напитків до часу опрацювання конгресом постійних заряджень у тій ділянці.

УКРАЇНСЬКА ХЕМІЧНО-КОСМЕТИЧНА ФАБРИКА АЛЬОЕ — ЛЬВІВ, ГЕНІНГА 16, ТЕЛ. 6-24.

ЧОКОЛЯДА відживляє

А. Пясецький А. С.
КРАКІВ

Замовлення приймає
Народня Торговля, Львів.

Австрія залишиться незалежною.

Канцлер Дольфус виголосив 26. ц. м. в Амштедтені велику промову, в якій м. ін. порушив справу австро-німецьких взаємин. Він ствердив, що відношення Австрії до Німеччини склалося некорисно не з його вини. Одначе ми мусіли, казав промовець, бути твердими і невблаганими, боронячи своєї незалежности. Свободу і незалежність нашої батьківщини зможемо вдержати. Ситуація є тепер далеко спокійніша і більше зрівноважена. З найглибшим переконанням кличемо до тих, що підбурюють і грозять: покиньте всі надії! Всюди і все я говорив: Вдержимо Австрію як незалежну державу, яка не стерпить нічийого встрявання в її внутрішні справи. Під тими умовинами я заявляв завсіди готовість вияснити непорозуміння.

Умовини австро-німецького порозуміння.

ВІДЕНЬ, 27. 11. ПАТ. У звязку з вчорашніми промовами канцлера Дольфуса і б. віцеканцлера Вінклера преса розписується на тему дальшого розвитку австро-німецьких взаємин і реконструкції кабінету Дольфуса. Часописи підкреслюють, що Дольфус у своїй промові означив умовини, під якими готов би злагіднити конфлікт з Німеччиною. Умовини такі: Німеччина не сміє мішатися у внутрішні справи Австрії та визнає цілковиту незалежність австрійської республики.

Більше оптимістична була промова Вінклера, провідника селянської партії, який заявив, що до привернення нормальних австро-німецьких взаємин прийде раніше, ніж дехто думає. Говорячи про внутрішні відносини, Вінклер заявив, що канцлер запросив представника селянського союзу до переговорів задля усунення деяких непорозумінь.

У відповіді на цю промову появилася заява віцеканцлера Фея, поміщена в пресі в порозумінні з Дольфусом, яка заперечує твердження Вінклера про зміну політики уряду.

—o—

Інцидент на австро-німецькій границі.

БЕРЛІН, 28. 11. ПАТ. Урядово комунікують про вислід доходження в справі австро-німецького інциденту на границі. Дня 23. ц. м. відділ 23 німецьких вояків, без зброї, в цивільних лещетарських одягах, вийшовши на вершок Екальпен Коґель, з німецького боку, сходив у напрямі граничної лінії. В тій хвилині зі сторони Шарванкоґель упало 5 стрілів, від яких згинув один німецький вояк 16 метрів від границі. Труп лежав на німецькій території. Три члени австрійської Гаймвери, що острілювали німецьких вояків, находилися перший раз в тій околиці без асисти жандармерії. В часі переносин трупа падали з австрійського боку зневажливі оклики: Геть з Гітлером! Хай живе Дольфус!, що вказує на розполітикування Гаймвери.

Домагаються звороту німецьких кольоній.

БЕРЛІН, 28. 11. ПАТ. На тутешнім університеті відбулося вчора академічне віче, скликане німецьким кольоніяльним товариством, на яке прийшли м. ін. представники уряду заграничних справ і б. болгарський король Фердинанд. Давний губернатор кольоній Шне заявив, що справа віднискання кольоніяльних теренів є для Німеччини справою національної гідности й рівноправности. Один професор університету виступив з домаганням, щоби для пропаґанди ідеї кольоній вислати в подорож довкола світа корабель з 200 представниками німецької молоді.

Долар на дорозі до стабілізації.

ЛЬОНДОН, 28. 11. ПАТ. На льондонській біржі рознеслася поголоска, що в найближчому часі слід надіятись спадку франка у відношенні до фунта. Тимчасом долар звишкує дальше. Загально думають, що долар находиться на дорозі до справжньої стабілізації.

НЮ ЙОРК, 28. 11. ПАТ. Бувший фінансовий дорадник американської делегації на економічну конференцію Варбурґ в листі до сен. Бораґа поручає валютове англійсько-американське порозуміння як найкращий засіб для осягнення ревальоризації долара.

Рівночасно повідомляють, що 38 професорів колюмбійського університету заявилося за своїм поворотом до міжнародного паритету золота. Зачувати, що в конґресі вложать багато проєктів, які передбачують ревальоризацію срібного гроша.

Сенатори Томас, Смит і Гарісон розглядають проєкт устійнення ціни срібла на 75 центів за унцію. Розглядають теж проєкт покриття сріблом емісії паперових грошей.

1.000 ІНВАЛІДІВ УГА ЖДЕ НА ПОМІЧ ГРОМАДЯНСТВА. ВШАНУЙТЕ ЇХНІ ЗАСЛУГИ І ПОСВЯТУ! ЧЕСТЬ НАРОДУ НАКАЗУЄ ЗАБЕЗПЕЧИТИ ЖИТТЯ ТИХ, ЩО В ОБОРОНІ ВІТЧИНИ ВІДДАЛИ СВОЄ ЗДОРОВЛЯ!

§ 19.

Спростування п. В. Воробця.

(Докінчення).

Неправдою є немовби дня 10. лютого 1931 року не було загальних зборів, а лише якась нарада хліборобів у СУА — як пише п. інж. Творидло — і що там не засували органи СУА білянсового стану СУА. Неправдою є, що в слідуючих днях при провірці показалось що подана страта є неправдива і що саме з тої причини продуценти не вступили в члени СУА. Натомісць правдою є, що Надзвичайні Загальні Збори 10. II. 1931 були продовженням правильно скликаних зборів з 17. січня 1931, що й урядово ствердив на початку Зборів інж. Храплнвий, делегат Рев. Союзу та ще побажав Спілці якнайкращих успіхів на новім шляху праці. Після відкриття Зборів через інж. Охрима і засовання фінансового стану Спілки інж. Семковим, який подав недобір за попередній рік біля 12.000 золотих (біланс за 1930 р. тоді не був ще готовий), забрав слово Мирон Луцький та заявив, що поданий недобір не повинен відстрашувати хліборобів перебрати Спілку, бо цю страту дасться легко відробити. По довшій дискусії, в якій приявні заявили охоту перебрати Спілку, зроблено перерву, підчас котрої майже усі приявні підписали членські заяви та так формально вступили в члени Спілки. На запит інж. Монастирського пояснив інж. Охрим, що приявні покищо вступають у члени Спілки Українських Агрономів і тим самим декларують уділи по 100 золотих з 10-тикратною порукою. Щойно в другій половині Зборів будуть могли змінити висоту уділу і поруку. Через те „хлібороби" підписували невиповнені заяви, щоби пізніше Управа могла виповнити заяви згідно з дальшими ухвалами Зборів тимбільше, що мала бути змінена також назва фірми. Заяви підписувано в приявности членів Надзірної Ради і Управи і ніхто не підносив жадних уваг чи спротиву. Не робив цего також приявний представник Ревізійного Союзу. А між приявними були люди, що займають провідні пости в центральних кооперативних установах.

Після перерви вибрано нову Надзірну Раду, намічено нову Управу, а саме в особах дідича Гриця Терлецького і інж. Віктора Вакуловського. Змінено також статут та назву кооперативи на „Спілку Українських Хліборобів". Урядовий часопис Ревізійного Союзу „Господарський Кооперативний Часопис" з 1. березня 1931 і „Сільський Господар" писав таке: „Дня 10. лютого ц. р. відбулись у Львові Збори Спілки Українських Агрономів при численній участи запрошених найвизначніших хліборобів, священства та представників централь наших економічних установ. По звідомленні Управи з дотеперішної діяльности кооперативи розвинулась жива дискусія у напрямі організації, продукції і збуту земплодів. Розвязку цеї важної справи передбачили в організації хліборобів-продуцентів, які згуртовані у своїй власній установі подбали би про піднесення якости продуктів та їх належну підготовку для продажі й експорту. Підставою для організації продукції і збуту прийняли Збори Спілки Українських Агрономів, якої статут змінено в напрямку, що відповідав її завданням на „Спілку Українських Хліборобів". Надзірну Раду „Спілки Українських Хліборобів" Збори вибрали в такому складі: голова Надз. Ради Мирон Луцький, властитель дібр в Ямниці, заст. голови: о. Т. Горнчевич, парох в Сихові, секретар: д-р інж. Н. Холевчук, директор „Сільського Господаря". Члени Надз. Ради: Микола Малицький, властитель дібр Шляхтинці, інж. Микола Творидло, директор Центросоюзу, Андрій Терпиляк, властитель садівничо-огородничого заведення в Залужі. Контрольна Комісія: о. сов. Василь Томович, представник Митрополичого Ординаріяту, Іван Филипович, директор РСУК. Як видно з зібраного складу вибраної Надз. Ради маємо повну надію, що ця важна, зовсім дотепер неорушана ділянка нашого господарського життя, з са-

не організація продукції для збуту землеплодів стане дійсністю. В інтересі кожного свідомого хлібороба-продуцента є вступити в члени нової організації та дати їй змогу осягнути намічену мету. Уділ 50 зол., вписове 5 золотих. Тож вступайте в члени кооперативної організації „Спілка Українських Хліборобів", Львів, Собіського 28".

Після Загальних Зборів 10. 11. 1931 нова Надз. Рада на своюму засіданні 15. лютого 1931 рішила поробити старання в митрополита для виєднання більшої позички для Спілки. Коли митрополит згодився дати позичку пять тисяч долярів через Земельний Банк, голова Надз. Ради Мирон Луцький скликав друге засідання Надз. Ради на день 28. 11. 1931. На тому засіданні змалював інж. Семків фінансове положення Спілки. Воно було таке: 12.000 зол. недобору за 1930 рік. До того прилучилось 4.200 зол. дод. оборотового податку за 1928 рік в наслідок неузглядиення скарбовим урядом рекурсу Спілки через торги з нечленами. Понадто збільшився недобір о кілька тисяч золотих внаслідок застою в січні й лютім разом біля 24.000 зол. Крім того видвигнув запотребування кількох тисяч золотих на урухомлення насінного сезону. Призиана митрополитом позичка булаб вповні вистарчила на переборення труднощів і відновлення ослабленої в останніх місяцях діяльности. Однак в дискусії більшість присутніх заявилась проти санования Спілки та видвигнула нову думку, щоби давну Спілку пустити самопас на ліквідацію і творити нову. Ще того самого дня вечором голова Надз. Ради М. Луцький забрав усі членські заяви „хліборобів" й казав двом бувшим членам Управи підписати письмо, що переговори між Спілкою Агрономів і хліборобами супроти непередбачених перешкод і труднощів перервано та більше в Спілці Хліборобів не показався. Дальший упадок Спілки пішов стрімголов, бо тимчасова Управа без керуючого органу. Надзірної Ради, не могла перебороти труднощів, що чимраз більше на установу валились. І тому в день 15. 3. 1931 р., коли то треба було викупити векслів на 120.000 золотих, багато з них пішло до протесту. Вслід за тим росли страти, а фірми і Скарбовий Уряд зачали продавати майно Спілки за безцін. Ревізійний Союз на інтервенцію тимчасової управи, замісць помочі, уневажнив письмом з 1. 4. Загальні Збори з 1. 11. 1931 віби з тої причини, що „особи присутні на Зборах підписали невиповнені заяви приступлення в члени, а такі заяви не можуть служити підставою до принятгя їх в члени, тимсамим брати участь в голосуванні й нечленів вибрано до Надзірної Ради. На дальшу інтервенцію в голови Ревізійного Союзу інж. Павликовського Ревізійний Союз 16. 6. 1931 виключив Спілку з членів.

Знайшовшися в безвихідному положенню тимчасова Управа Спілки звернулася ще до Дирекції Банку Рільного з проханням о трилітню мораторію платностей, однак Банк по довшім часі повідомив Управу, що не може згодитись на прольонгату. Тоді Управа сейчас то є 21. 7. 1931 зголосила в Окружнім Суді у Львові конкурс і приступила до виготовлення ліквідаційного білянсу та 2. вересня 1931 року передала урядування в руки наставленого судом зарядчика маси конкурсової адвоката п. д-ра Маріяна Глушкевича. В тім дні біляис Спілки представлявся так: актива Спілки: запас римес і готівка 5.100 зол., запас товарів і движимостей 14.900 зол., довжники 108.900 зол. — разом 128.900 зол. Пасива: вірителі 133.200 зол., втрати 31.300 зол., залегла адміністрація 8.500 зол., запасний фонд і уділи 7.300 зол. — разом 180.300 зол. По відчисленню зап. фонду і уділів дійсна страта виносила 44.100 зол. Страта та повстала в часі від жовтня 1930 року до вересня 1931 р. й зложились на неї крім платень і чиншів відсотки від чужих капіталів, кошти процесів, додатковий вимір оборотового податку понад 10.000 зол. за попередні роки (1928—1930) тому, що Уряд Скарбовий не узглядиив рекурсу Спілки через торги з нечленами і Спілка хоч кооператива мусіла платити повну ставку, а не від 1/4 обороту, дальше страта кілька тисяч на движимостях, проданих Урядом Скарбовим на ліцитації за безцін.

Так представляються дійсні причини і перебіг упадку Спілки Українських Хліборобів (Агрономів), які п. інж. Павликовський і п. директор Творидло намагаються в своїх спростуваннях неправдиво представити.

Інж. Віктор Воробець.

—o—

НОВИНКИ

— **Конфіската „Діла".** Вчорашнє (316) число „Діла" підпало конфіскаті за один більший уступ у статті д-ра Арсена Річинського **„Як ідеалістична культура може творитись у волинській дійсності?"** Це вже 39-а з черги конфіската нашого органу в цьому році.

— **S. O. S.** Тими днями рознісся поклик Головної Управи Рідної Школи до українського громадянства **в справі негайної допомоги Рідній Школі.** Був це одночасно голос остороги для громадянства. Кожному ясне, що коли хочемо розбудувати наші здобутки не сміємо не то втратити, але навіть ослаблювати самих основ, які будує Рідна Школа своєю виховною діяльністю. Тон цього поклику Головної Управи вказує, що фінансовий стан Р. Ш. загрозливий і **справа дійсно дуже поважна,** та не терпить ніяких виправдувань, мудрувань чи словесних порад. Треба тільки сягнути по гріш і дати **негайно на доразову поміч Рідній Школі.** Для улекшення пересилки розсилаємо поштові складанки Р. Ш. з сьогоднішнім числом нашого часопису. Не марнуйте їх!

— **Прощальний концерт Марії Сокіл** перед виїздом за границю, відбудеться в суботу 2. XII. в малій салі Муз. Т-ва Лисенка в год. 8. вечором заходом Головного Виділу „Союзу Українок". В програмі концерту неспівані досі українські і російські пісні Барвінського, Лятошинського, Косенка, Рудницького, Чайковського і Рахманінова та оперові арії Римського-Корсакова, Пучіні (Турандот), Шрекера і Мусоргського. Вступ тільки за запрошеннями, які можна дістати в „Союзі Українок" (Підвалля 7) щодня між II.—I-ою.

— **Релакція журналу „Рідна Школа"** повідомляє: З огляду на загальний зїзд Т-ва Рідна Школа, який відбудеться 24. грудня ц. р., в черговому числі журналу „Рідна Школа" буде надруковане всесторонне звідомлення з діяльности Т-ва за останній адміністраційний рік 1932/33. Це число журналу (подвійне) появиться в першій половині грудня ц. р. Хто цікавиться діяльністю Рідної Школи, може замовити собі його в адміністрації журналу „Рідна Школа", Львів, вул. Словацького ч. 14.

— **Перше рокове свято Католицької Акції Української Молоді.** Дня 21. ц. м. в день св. Архистратига Михаїла, Покровителя Католицької Акції Української Молоді, святкувала згадана Організація своє перше рокове свято. З цієї нагоди відбулася у львівському Соборі св. Юра при престолі св. Архистратига Михаїла архиерейська Служба Божа, що її відправив Преосв. д-р Бучко. Відповідну до хвилини проповідь виголосив о. прапат Леонтій Куницький. На Службі Божій були присутні члени АЕпархіяльної Ради КАУМ і відпоручники львівських Кружків КАУМ. Після Служби Божої відбулися святочні сходини, в яких взяли участь Преосв. д-р Бучко, члени АЕпархіяльної Ради КАУМ, відпоручники львівських Кружків КАУМ і запрошені гості. Після молитви й відспівання католицького гимну повитав голова АЕпархіяльної Ради КАУМ інж. Андрій Мельник Преосв. д-ра Бучка. У своїй промові вказав Преосв. Бучко на конечність організації української молоді на тривких та вічних засадах Христа, бо майбутність української нації залежить від ідейности та характерности її членів. Виховати українську молодь у цьому напрямі ставить собі саме за ціль нова Організація — КАУМ. Після цього АЕпархіяльна Рада КАУМ і відпоручники поодиноких львівських Кружків КАУМ перейшли до ВПреосв. Митрополита Кир Андрея, щоби зложити йому глибокий синівський поклін та просити архієрейського благословення на новому шляху української молоді.

— **Нова редукція плат у Касах Хорих.** В останніх двох роках обнижували вже двічі плату, а тепер заповідають третю з черги. Досі діставали лікарі 15—20 проц. готівкових вплинів у Касах Хорих. Тепер діставатимуть тільки 10, а декуди 8 проц. Таким чином редукція плати лікарів доходить до 40 проц. Одночасно зредукують плату урядовцям.

— **Новий присуд на бувш. посла Путка.** Городський суд у Вадовицях видав присуд у процесі проти провідників людової партії, які у звязку з рільним страйком у 1932 р. поширювали летючки, що могли викликати неспокій. Д-ра Путка засуджено на 5 місяців арешту, а шістьох інших обвинувачених по 6 місяців. Тому, що д-р Путек не ставився до відсидження 3-літної вязниці, на яку засуджено його в берестейському процесі, поліція арештувала його у Вадовицях і відставила до тюрми.

— **Дальша парцеляція фільварків.** Земський уряд у Тернополі позволив парцелювати частини таких земельних маєтків: Вовківці пов. Борщів 50 га, Королівка пов. Борщів 13 га, Вікторівок пов. Бережани 42 га, Талане пов. Камінка Стр. 23 га, Язениця Польська пов. Камінка Стр. 36 га, Неслухів пов. Камінка Стр. 29 га, Славутин пов. Підгайці 54 га, Яблонівка пов. Підгайці 3 га, Сушно Радехів 121 га, Миколаїв пов. Радехів 45 га, Ладичин пов. Тернопіль 15 га, Торське пов. Заліщики 16 га, Винятинці пов. Заліщики 14 га, Жиравка пов. Заліщики 2 га.

— **Львівська хроніка.** В ставі біля цегольні за Зеленою рогачкою втопився 8-літний Осип Боровий, совгаючись на тонкім леді. — Поліція арештувала Антона Нановського, б. вчителя, що торгував вутлем, а рівночасно займався посередництвом, причому ошукав кільканацять осіб, від яких взяв гроші, обіцюючи виробити їм посади.

— **Загадочна жінка.** На вул. Кохановського у Львові найшли елегантно зодягнену непритомну жінку. У шпиталі ствердили, що вона зажила стрихніни. Документів при ній не найшли ніяких, лише 170 зол. і 300 чеських корон та клаптик паперу, на якому було написано: „Ти все мені забрав, бериж тепер моє життя!"

— **Арештували інкасента.** У львівській електрівні переводить ревізію варшавська комісія. Переслухали бувш. шефа бюра світла та головного бухгальтера. Арештували інкасента електрівні Седлячека, який зпефравдував кілька тисяч золотих.

— **За фальшиві вістки про замах на воєводу.** Жигмонт Лозінський та Едвард Матери ще в жовтні зголосилися були в референта політичних справ у слідчому виділі в Станиславові ком. Ґалканевича та сказали йому, що ОУН приготовляє замах на станиславівського воєводу Ягодзінського. Зізнали, що на цвинтарі припадково підслухали, як змовники нараджувалися в справі замаху. За виявлення подробиць зажадали 500 зол. Поліція ствердила, що вістки ті неправдиві. Тоді Лозінський та Матери призналися, що їм ходило лише про те, щоби роздобути гроші. Тепер станули оба перед станиславівським судом, де один на одного складав вину. Розправу відложили для покликання нових свідків.

— **Краєва хроніка.** З Варшави виїхало до Палестини 200 жидів. — В Кутах пов. Косів відобрав собі життя 24-літній Бронислав Жилка, студент вищої господарської школи, пробившись штилетом. — У Витвиці пов. Калуш згорів господар Микола Колинець, обливши себе нафтою.

— **Син і батько.** В Угнові арештували під закидом фінансових надужить на шкоду жидівської громади голову тієї громади Елізера Райхлера та його сина.

— **Злізла вся шкіра з робітника.** У фабриці Шайблера та Ґромана в Лодзі робітник хотів направити трансмісійний ремінь. Приклав драбину до великої фарбарської бочки та став вилазити вгору, одначе втратив рівновагу й упав до бочки, повної горячих хемікалій для фарбування матеріялів. Робітники вилобули нещасного. З усього його тіла наслідком хемічної кислоти злізла вся шкіра. В безнадійному стані перевезли робітника до шпиталю.

— **Нага жінка в лісі.** В часі ловів у лишнянських лісах у дрогобицькім повіті найшли під деревом зовсім нагу жінку у віці двадцятькількох літ, що подобала на неживу. Однак незабаром переконалися, що вона живе, тільки від зимна втратила свідомість. Мисливі поспішили негайно з допомогою, окрили її футрами і відвезли до дрогобицького шпиталю. Тому, що жінка не прийшла ще до свідомости, не знати, хто вона та чому вона опинилася в лісі. Здогадуються, що це 21-літна Леонарда Сенкевич з Дрогобича, яка пропала перед кількома днями. Виходячи з дому, сказала родичам, що піде у світ і ніхто її не найде.

— **Навіть жінка хоче бути катом.** Наслідком поголосок, що теперішній кат у Польщі Браун хоче зрезиґнувати, до м-ства справедливости напливають сотки оферт від кандидатів на те становище. Між кандидатами є кілька осіб з університетськими студіями. З Вильна зголосилася одна жінка, яка запевнює, що буде вішати „згідно з вимогами та на повне вдоволення органів справедливости".

—o—

З концертової салі.

ДЕЛЯ ЛІПІНСЬКАЯ.

Вчорашній концерт відомої віденської **diseuse** нагадував останній вечір Ганки Ордонівної — не тільки деякими подібними, чи навіть аналоґічними точками програми („Індеде-Менделе"), але в першу чергу вибитою до останнього місця салею. Коли рівняти ці дві артистки, а таке порівнання насувається мимохіть, то Ордонівна стоїть куди вище і всесторонністю таланту і артистичною індивідуальністю, навіть ріжнородністю програми. Ліпінськая почувається найліпше у веселому жанрі та в російських „народніх" (вони здебільша тільки писані в „народньому" стилі) пісвях. А проте не можна погодитись з виконанням деяких із них чи пак: з тим, що виконує їх Ліпінськая. Є пісні типово „мужеські", і коли жінка, ще до того така „жіноча" як Ліпінськая, старається співати басом салдатські пісні, вистукуючи ногами ритм марша, тоді це будить тільки несмак. Взагалі вчорашня програма Ліпінської була куди слабша, як усі попередні. *ант. руд.*

З театру.

ВЕЛИКИЙ МІСЬКИЙ ТЕАТР: „ГРОШІ, ТО НЕ ВСЕ", 19 яв *Буша-Фекеті.*

У 19 коротких живих образах бачимо перерів життя одного дому, чотирьох окремих його кімнат і того, що діється на його подвірі та бальконах. Основою песи є історія молодої інтеліґентної ґімназійної вчительки, що не може найти посади і мусить стати служницею. Поруч неї характеристичний контраст нашої доби: — майже неграмотний молодий футболіст, що є гордощами своєї країни, їздить по Парижах і Льондонах і якому чужинні міністри стискають руку. Між цією парою навязується нитка симпатії.

Песа своєю технікою і жанром нагадує „Людей у готелі"; виводить чимало типів, без штучного намагання зав'язує конфлікти, сям-там блисне свіжим дотепом і ні на хвилину не нудить. Кілька рис сучасного життя схоплених у кількох сильних сценах бавить і зворушує. Над усім цим малесеньким світом з широкою перспективою нависла погідна іронічна усмішка. Малі трагедії кінчаються приємним акордом. Першорядна песа.

Мадяри, як бачимо, мають драматургів найкращої французької школи; до пес Герцеґа, Мольнара, Ленґієля, Біро, Сіляґі, Буш-Фекеті докидає свою, що з успіхом так само мандрує по европейських сценах.

Виставили її з нагоди 40-літньої праці симпатичного артиста Берського, що має в ній дуже добру ролю. *м. р.*

З судової салі.

Львівські бровари перед судом.

В суботу 25. листопада п. р. покінчилася перед львівським Судом Праці кільна разів продовжувана розправа 11 зредукованих броварняних робітників проти управи Львівського Т-ва Акц. Броварів. Зредуковані робітники домагалися відшкодування за час праці, доплати за відпустки, за депутати в натурі і т. п. Суд признав робітникам тільки частину їх претенсій, а більшість відкинув. Проти цього присуду правний заступник робітників мгр. Грінфельд (з канцелярії д-ра Шевчука) заложив спротив, тому справа броварняних робітників остаточно буде вирішена в Апел. Суді.

На марґінесі цієї розправи слід занотувати, що з тих 11 зредукованих робітників *велика більшість, бо аж 8 — українці.* Жертвами редукцій у львівських броварах падають, як бачимо, в повищого, передовсім українські робітники і то такі, що працювали в броварах довгі роки (по 30 і 40 літ)

Дописи.

ЛЬВІВ.

З життя Ремісничо-Промислової Бурси у Львові. Хоч різні невідрадні обставини спиняють ширший розвиток цієї важної інституції, проте й тут помітно бе живчик духового життя. Спорт, кооператива, ощадність, хор, орхестра, бібліотека, відчити, конференції і т. п. мають саме підняти рівень тої сільської дитини, що після укінчення ремісничих наук стане зав'язком душі наших міст. В розумінні цього великого завдання ще в довоєнних часах подбали у нас про відповідну для цієї мети домівку-бурсу (при вул. Холоровського); зав'язалося теж спеціяльне товариство статутове, що у своїх рядах мало такі світлі одиниці, як В. Нагірний, О. і Л. Мишуга, о. Залуцький і ін. В новіших часах появляється фундатор другої прегарної домівки (Пасічна 2), Ексц. Митрополит Андрей, а між іншими о. О. Малиновський стає великим її опікуном і добродієм. Саме оця бурса дала 26. XI. ц. р. на Личакові знамениту „Комедію про чоловіка, що редагував „Хлібороба". Треба признати, що вихованки бурси виставу відіграли зовсім добре й осягнули свою ціль — до живого розбавити публику. А й зацікавлення було велике, бо серед публики зауважили ми доволі багато інтелігентної молоді. Насувається мимохіть бажання, щоб і ширше громадянство — головнож рем.-пром. круги — основніше зацікавилося цією молодю та піддержало її всіми засобами, бо положення її незавидне. Не зважаючи на те, ніхто тут не падає на дусі, праця йде живо, м. ін. треба з признанням підкреслити, що питомці бурси займаються у Львові та в околиці розпродажю реліг.-нац. двотижневика „Христос наша сила" і вже цим дають вияв свого здорового світогляду. Думаємо, що вписатися в члени цього Т-ва булоб хіба почесним обов'язком усіх тих громадян, що розуміють вагу національного виховання рем. молоді.

Личаківський.

ТЕРНОПІЛЬЩИНА.

Новий костел. Дня 19. ц. м. посвятили урочисто новий величавий римо-кат. костел у Йосифівці, пов. Тернопіль. Цей костел збудований головно заходами повітового старости Маліцького, який є головою комітету будови польських костелів, каплиць і „Домів Людових" на Поділлі. Не диво, що вдячні поляки вмурували у стіну новозбудованого костела плякету старости Маліцького, яка має пригадувати всім на його заслуги для тої будови. Від тепер буде Йосифівка римо-кат. парохією для Йосифівки, Веселівки і Волі Голуховської. Осьтак поляки здобули в Тернопільщині нову станицю й опору для своєї народности, що підчеркнув з натиском і проповідник у часі посвячення того костела. С.

СПОРТ.

Закордонний спорт

ВІДЕНЬ: АДМІРА—А. І. К. (Стокгольм) 3:0 (0:0).

Певна перемога віденців над мистцем Швеції. Шведи грали амбітно, але уступали віденцям технічно і комбінаційно. Ворота для Адміри добули Шпехтль 2 і Штойбер.

Рапід—Репрезентація II. ліги 8:1 (3:0); Спортклюб—Гакоаг 2:1; Вакер—Лібертас 2:1; Австрія—Форвертс 8:1.

ПРАГА. Славія—Вікторія (Пільзно) 3:0; Жіденіце—Вікторія Жіжков 2:1; Богеміенс—Кладно 3:0; Лібен—Колін 4:4; ДФЦ—Брно 1:1; Тепліцер—Зач 1:1.

БУДАПЕШТ. Ференцварош—Фебус 4:3; Уйпешті—Кіспешті 4:1; Гунгарія—Шеґед 3:2; Офнер—III. Округа 3:3; Бочкай—Аттіля 2:1; Сомоґі—Немзеті 3:2.

БРУКСЕЛЯ. Бельгія—Данія 2:2. Міждержавні змагання.

Листування Редакції.

Д-р Арсен Річинський — Володимир Вол. На превеликий жаль — третьої частини Вашої статті з дуже цікавими паралелями сусідських психів і настроїв та прикладами з недавнього минулого — видрукувати не можемо з цензурних оглядів. Тому й скорочення, якого просили окремою листівкою, неактуальне.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр.

Середа, 29. XI. год. 7.30 веч. „Гроші то не все".

Четвер, 30. XI. год. 7.30 веч. „Гроші то не все".

Театр Ріжнородностей.

Середа, 29. XI. год. 7.30 веч. „Ватерльо".

Четвер, 30. XI. год. 7.30 веч. „Ватерльо".

Концертове Бюро Тірка.

Пятниця, 1. XII. саля Вел. Театру: Бронислав Губерман, скрипак.

Кіна.

АДРІЯ: „Бен Гур".
АПОЛЬО: „Драйфус".
АТЛЯНТИК: „Кавалькада".
ВАНДА: „Ненітта, цвітка Гавани".
КАСІНО: „1002-га ніч" (Мозжухин).
КОПЕРНИК: „Золоті сильця" (Любич), „Таємні сили".
КОЛЬОСЕЙ: „Син джунглі" і ревія „Гальо, Америка!"
МАРУСЕНЬКА: „Золоті сильця" (Любич), „Таємні сили".
МІРАЖ: „Пісня серця", „Дикі поля".
МУЗА: „Куртизана" (Грета Гарбо).
ПАЛЯС: „Гіркий чай ген. Єн".
ПАН: „Цілунок перед зеркалом" і „Ромео та Юлія"
ПАСАЖ: „Життя за золото" (Том Мікс) „Кон і Келлі в тарапатах".
ХИМЕРА: „Кавалькада".
СТИЛЕВЕ: „Мумія", ревія „Львів під газом".
УТІХА: „Острів пропавших душ".

Закордонне радіо.

Середа, 29. листопада 1933.

Відень (517,2) 11.30, 19.00 Концерт, 20.15 „Лист" песа Самерсіт-Могема; **Братислава** (279,3) 12.35 Концерт, 19.40 Пісні; **Прага** (488,6) 20.05 Суза фестіваль; **Лягті** (1796) 18.35 Спів; **Париж** (1725) 21.45 Концерт; **Атльона** (413) 21.30, 22.15 Спів; **Гайльсберг** (276,5) 14.10 Давні нім. пісні, 16.30 Оп. орхестра; **Лайпціг** (389,6) 16.00 Нар. пісні, 17.35 Кам. музика; **Осльо** (1083) 11.40 Нац. гимни; **Беромінстер** (459,4) 16.30 Пісоньки, 19.50 „Ль Матрімоніо Сеґрето" оп. Чімарози; **Стокгольм** (435,4) 21.30 Шведські нар. пісоньки; **Рим** (441,2) 20.30 „Тристан і Ізольда" оп. Ваґнера.

Четвер, 30. листопада 1933.

Відень (517,2) 12.00, 13.10 Концерт, 17.15 Солісти, 18.55 „Аїда" оп. Верді; **Братислава** (279,3) 18.10 Веселі оповідання з нар. життя, 18.25 Легка музика; **Атльона** (413) 21.00 Спів (Геферней, сопран); **Ковно** (1935) 19.20, 21.10 Спів; **Гайльсберг** (276,5) 16.00 Концерт, 20.10 Веселий вечір; **Кеніґсвустергавзен** (1634,9) 19.00, 20.45 Концерт; **Лайпціг** (389,6) 16.00 Концерт; **Мінхен** (533) 18.05 Нар. пісоньки; **Будапешт** (550,5) 17.30 Циг. музика, 19.30 Спів, 20.45 Еспанська музика; **Міляно** (331,5) 20.30 „Ля Джорната ді Марчеліна" дір. комедія з муз. Пареллі; **Рим** (441,2) 17.15 Камер. концерт (музика, спів), 20.15 Спів (Каполіно, сопран)

Львівське радіо.

Середа, 29. листопада 1933.

7.00—7.55 Ранішня авдиція; 12.05 Фортепянові твори (з грамофону); 13.05 Метерольоґ. вістки; 15.25 Збіжева біржа; 15.30 Господарські вістки; 15.40 Польська музика з плит; 16.05 Для дітей „В бібліотечній салі"; 16.40 Листи та програми; 16.55 Джез, веселі пісоньки; 18.00 Відч.: „У вірменському гнізді" (Косів-Жабе); 18.20 Мистецькі танці ріжних століть (фортепян); 19.06 Всячина; 19.25 Поезія книжок; 19.40, 19.45 Спортові вістки; 20.00 21.15 Концерт (музика, спів); 21.00 Фейл. Осендовського „Потуга книжки"; 22.15 Танкова музика; 23.05 Найгарніші твори з грамофону

Четвер, 30. листопада 1933.

7.00—7.55 Ранішня авдиція; 12.05 Пісні (Ада Сарі та Грущинський — з грамофону); 12.35 Концерт (музика, спів); 15.25 Збіжева біржа; 15.30 Господарські вістки; 15.40 Сальонова орхестра; 16.40 Осінні рими (поет. рецитації); 16.55 Арії та пісні (Стан. Вишатицький); 17.10 Фортепян; 17.50 Жіночі часописи; 18.00 Читач і книжка; 18.20 Легка музика з грамофону; 19.00 Тиждень книжки; 19.25 Відчит; 19.40 Спортові вістки; 20.00, 21.15 Орхестра, спів (Пія Равенна); 21.00 Техн. почт. скринька; 22.00 Циганська музика, 23.05 Авд. „За зброю!"

БІРЖА.

ГРОШІ.

У Львові у вівторок долар у приватних оборотах 5.68—5.69. Банк Польський платив по 5.58 зол.

У Варшаві були такі курси: Льондон 29.29, Париж 34.86, Берлін 212.60, Ціріх 172.70, Амстердам 358.45, Нюйорк кабель 5.77, Нюйорк чеки 5.76.

ЗБІЖЕВА БІРЖА.

Ціни з. Підволочиська льоко Львів

Бараболя пром.	4.25—4.75	
Фасоля краса	17.00—18.00	
Гречка на мливо	17.00—18.00	
Висівки житні	7.75—8.25	8.00—8.25
Гречані крупи	36.00—38.00	

Інші курси незмінені.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗА".

„Маслосоюз" платив кооперативам дня 28. XI.: масло зол. 2.90, молоко 22 сот., сметана 90 сот., яйця 4.80—5.00 зол. за копу. Тенденція на масло, молоко і яйця удержана, на сметану слаба.

Дріб Маслосоюзу в детайлічній продажі:

Кури молоді на печення:
гатунок добірний за 1 кг. зол. 1.65
гатунок пріма за 1 кг. зол. 1.55
гатунок секунда за 1 кг. зол. 1.45

Кури на росіл:
гатунок добірний за 1 кг. зол. 1.65
гатунок пріма за 1 кг. зол. 1.55
гатунок секунда за 1 кг. зол. 1.45

Качки:
гатунок добірний за 1 кг. зол. 1.35
гатунок пріма за 1 кг. зол. 1.25
гатунок секунда за 1 кг. зол. 1.15

Гуси:
гатунок добірний за 1 кг. зол. 1.25
гатунок пріма за 1 кг. зол. 1.15
гатунок секунда за 1 кг. зол. 1.05

Індики:
гатунок добірний за 1 кг. зол. 1.75
гатунок пріма за 1 кг. зол. 1.65
гатунок секунда за 1 кг. зол. 1.55

Пантарки за штуку зол. 2.90.

МИКОЛА МАТІЇВ-МЕЛЬНИК
КРІЗЬ ДИМ І ЗГАР
Ціна 50 сот., з почтовою перес. 60 сот.

В Укр. Технічному Товаристві у Львові Косцюшка 3 відбудеться в середу 29. ц. м. о год. 7. веч. реферат інж. В. Маркуся п. н. „Неонове світло". Гостям раді. 661

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ
За оголошення редакція не відповідає

ТИЖДЕНЬ ФІРАНОК — тридільні від 5.60 зол., філе ручної роботи за безцін. Найвибагливіші моделі Cronchet, Brugges, Venice, Indanthren. — ФРАЙЛІХ, Сикстуська 21. 660 1—?

ДВОПОВЕРХОВА камениця, комфортова в дуже гарнім положенні, з вільним чотирокімнатним мешканням корисно продається. Ігнат, Львів, Куркова 24. 654 2—3

ВІКТОР МИХАЙЛОВИЧ ВАВРИЩУК уроджений 27. січня 1915 в Орищах уневажнює згублений особистий доказ ч. 207/33 серія В 5002 виданий Урядом Гміни Хорів. 652 2—3

Читайте „Діло"!

ДРУКАРНЯ „ДІЛО"
Львів, Ринок 10. Тел. 29-26.
Виконує швидко і солідно всілякого роду друкарські роботи
по найдешевших цінах!

Австрійський
світовий щоденник
Neues Wiener Journal
(заборонений у Німеччині)
з уваги на господарські відносини, знизив від 1. грудня ц. р. передплату
з зол. 12'— на
Зол. 5'50 МІСЯЧНО
Поодин. число 30 сот. у неділі і свята
„ „ 25 сот. у будень.
Богатий зміст і число сторін незмінені.
Замовляти у всіх агенціях і залізничих книгарнях.
або у
Адміністрації Wien I. Biberstrasse 5.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло" З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.